

Rohelise
Limakolli
Kättemaks

Festi lapse uued jubejutud

KOOSTANUD Ilona Martson

ILLUSTREERINUD Sirly Oder ja Marion Undusk

 TÄNAPÄEV

TÄHEKE

© Lugude autorid

Illustratsioonid © Sirly Oder ja Marion Undusk

Käesolev valik © ajakiri Täheke ja kirjastus Tänapäev, 2016

Toimetanud Mari Karlson

Kujundanud Angelika Schneider

ISBN 978-9949-27-952-4

www.tnp.ee

Trükitud Tallinna Raamatutrükikojas

Sisukord

7	Saateks
13	Pisikesed nunnud jubelood
39	Jube juhtum jõuluajal
55	Mai, kellest sai sai
79	Tublid loomad
99	Tark tüdruk (10 õudset juttu väikestest tüdrukutest)
127	Naerev poiss (10 õudset juttu väikestest poistest)
151	Koledad koolilood
173	Päriselt sündinud õudused
207	Tõesti jubedad jubejutud

Hea lugeja!

Praegu näib, et sõna „jubejutud” on alati eesti keeles olemas olnud. Kuid see pole hoopiski nii. Sõna „jubejutud” mõtles välja lastekirjanik ja Tähekesse toonane peatoimetaja Piret Raud, kui ta korraldas esimest laste õuduslugude võistlust ajakirja selleks ajaks juba ligi poole sajandi pikkuses ajaloos. Aastanumbriks märgiti siis 2006. Seega täpselt kümme aastat tagasi.

Esimesele Tähekesse jubejuttude võistlusele saabus ligi 200 tööd. Teisele juba ligi 500. Ja kuigi esialgu polnud toimetusel plaani ühte ja sama võistlust igal aastal korraldama hakata, arvasid lugejad teisiti. Selgus, et neile meeldib nii ise jubejutte kirjutada kui ka teiste kirjutatud lugeda. Ja kui ühel õnnetul aastal Tähekesse toimetuse uut võistlust välja ei kuulutanud – traditsiooniliselt vältab see läbi novembrikuu –, hakkasid võistlustööd saabuma

sellegipoollest, üks jubedam kui teine. Nii et järgmisel aastal polnud enam pääsu – võistlus kuulutati välja, ja kogu moos.

Neid kõige esimesi võistlusele saadetud töid saab lugeda raamatust „Eesti lapse jubejutud” (Tänapäev, 2008). Raamat, mida te praegu käes hoiate, on selle mõtteline järg. Mõlemal raamatul on üsna sarnane ülesehitus ja koostamispõhimõte. Praegu on põhiliselt kasutatud 2013., 2014. ja 2015. aasta võistluse võidutöid, aga mitte ainult. Lisatud on neid jubejutte, mis auhinnakonkurentsist välja jäid, kuid koostaja meelest samuti tähelepanu väärisid. Kuna ühel võistlusel osaleb umbes 400–500 tööd, on rebimine suhteliselt tihe ja väljajääjaid palju. Olgu siis käesolev raamat vähemasti tunnustuseks neile, kes auhinda ei saanud.

Lood on jaotatud teemade kaupa. „Pisikesed nunnud jubelood” on võistluse kõige väiksemate osalejate kirjutatud. Et võrdõiguslikkuse põhimõte säiliks, on raamatus täpselt kümme lugu tüdrukutest ja kümme lugu poistest. Peatükist „Tublid loomad” leiab jubejutte loomadest ja peatükki „Mai, kellest sai sai” on kogutud koledad jutud toidust. Oma peatükk on jõulu- ja koolilugudel. Aga kes tõesti karta soovib, sellel soovitaks lugeda peatükke „Päriselt sündinud õudused” ja „Tõesti jubedad jubejutud”.

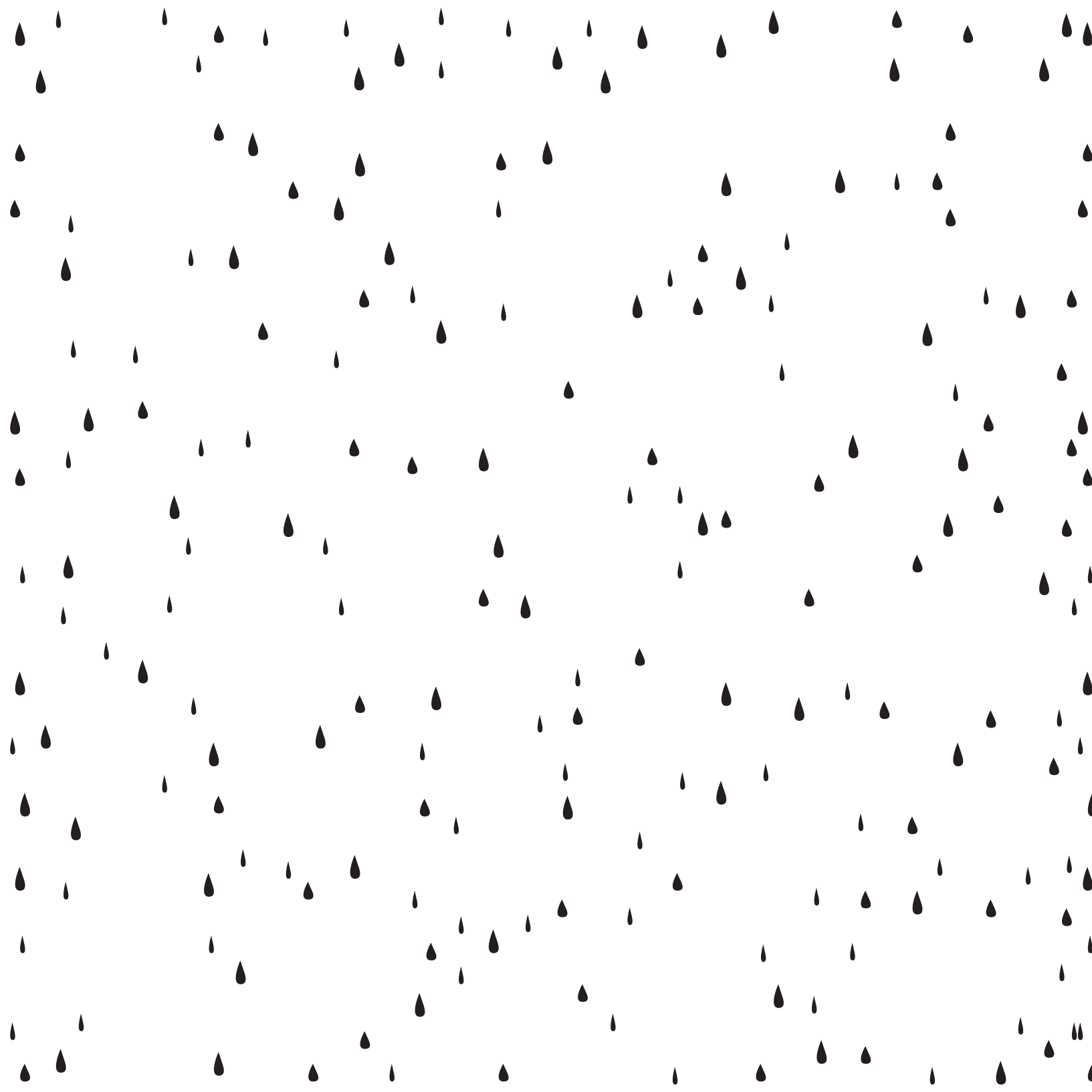
Ühtlasi annab see raamat üsna hea pildi kirjast meediamaailmast, mis tänapäeva lapsi ümbritseb. Tähekeste jubejuttude žürii, mille tuumikusse kuuluvad lisaks allakirjutanule ka Jaanus Vaiksoo ja Jaak Urmet, eemaldab saabunud võistlustööde hulgast esimese asjana kusagilt loetud, nähtud või maha kirjutatud lood. Samuti kipume viimasel ajal välja praakima lugusid, mille lõpus selgub, et see oli lihtsalt uni. Aga enamik sellest, mis pärast taolist rehitsemist järele jääb, on lihtsalt puhas kuld. Lugege, ja te veendute selles ise!

Muide, igaks juhuks olge siiski hoiatatud – kui te ette ei vaata, võib viiner muutuda zombiks ja valitseda maailma! Ning meid kõiki võib ühel ilusal ööl külastada kirvepäkapikk!

Ilona Martson

Tänne kaikki õpetajaid ja lapsevanemaid,
kes aitavad laste jutukestel
raamatuks saada.

ajakipi täheke,
kirjastus tänapäev

pisiked
nunnud
jubelood

paks poiss

Elas kord paks poiss, kes oli väga näljane. Talle tuli sõber külla.
Nad läksid õue. Korraga ütles paks poiss: „Tule minu onni!”

Kui paks poiss koju jõudis, oli ta veel paksem. Ema küsis:
„Kus siis sõber on?”

„Õue jäi,” vastas paks poiss.

STEN TOMING, 2. KLASS, TABASALU ÜHISGÜMNAASIUM
(2014)

parfüüm

Oli kord üks parfüüm, kes elas punase pudeli sees. Ta oli maasika-
lõhnaline. Nii hea lõhnaga, et keegi ei suutnud sellele vastu panna!

Aga kui keegi seda parfüümi endale peale hakkas panema,
hakkas see hoopis tema verd imema. Ta imes verd, sest ta oli
vampiir-parfüüm!

KAAREL KRISTOFER KERGE, 2. KLASS, J. V. VESKI NIM MAARJA PÕHIKOOOL
(2015)

õudne päev

Antsuke ja Kreeteke läksid metsa ja eksisid ära. Äkitselt küsis Antsuke: „Kus me oleme?” Kreeteke vastas: „Me oleme eksinud!” Ja pistis karjuma. Nüüd kuulis seda nõid. Ta tuli ja võttis neil särgist kinni. Ja viskas patta. Ja pistis nahka.

JANET LILLEALLIK, 8 A, AAKRE LASTEAED-ALGKOOL
(2015)

Kole raamat

Oli kord üks kole raamat, kes oli kurb, kuna teda ei ostetud. Ta oli juba sada aastat poes oodanud. Ükskord toodi tema kõrvale nunnukas roheline aabits ja kole raamat võttis ühel öösel aabitsa kaaned endale. Siis ta osteti kohe ära.

Aga ta oli üksi poes oodates õelaks muutunud. Jube õelaks. Ja sellepärast tegi ta nii, et kõik inimesed, kes teda lugesid, muutusid rampiirideks. Rampiir on selline tüüp, kelle ajust on raamat kogu tarkuse välja imenud. Ta on loll nagu banaan.

Kui rampiir mõnda raamatut loeb, siis hakkab ka see raamat inimesi rampiirideks muutma. Ja nii see inimkond välja surebki. Olge ettevaatlikud, juba praegu on koolides palju rampiire ringi uitamas!

HENRI PRILLOP, 7 A, TARTU KIVILINNA KOOL
(2014)